

4777 3die Del. af Finansloof. f. Finansaaet fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873. 4778

udtrykke, da jeg før havde Ordet, maa jeg tro, at det er Folkethingets Pligt at hævde Finanslovens bindende Karakter. Det Exempel, som den høitærede Minister nævnedes paa, at en Lov ikke var gennemført efter sin Ordlyd, er et ikke analogt Exempel. Det er vel bekendt, at den daværende Indenrigsminister gjorde sit Yderste for at faae en Kontrakt affluttet om Bygningen af Esbjerg Havn, hvorved denne kunde blive færdig til 1ste Januar 1871. Der kom just et Tilfælde, hvor man kan sige, at Nød bryder Love, thi, da det ikke var ham muligt at opnaa en saadan Kontrakt, blev han nødsaget til at slutte en Kontrakt, hvorved Fuldbødselen blev skudt en Del længere ud. Men det er der jo ikke Tale om her. Her er Stillingen ikke den, at Indenrigsministeren søger Kontrahenter om Bygningen af de jydskke Jernbaner, og at han gjør Sit for at faae Kontrakt affluttet, men at det ikke lykkes ham at slutte en saadan Kontrakt, hvorved disse Baner just akkurat blive færdige til 1ste Juni 1874. Hvis Stillingen var saa, var Exemplet passende, men Stillingen er ikke saa; thi vel har den høitærede Finansminister ikke bestemt erklæret, at, hvis han ikke faar Indkomsskatten, ville de jydskke Jernbaner ikke blive byggede, men han er dog fremkommen med Uttringer, der gaa i denne Retning, Uttringer, som jeg ikke tror ville blive virkeliggjorte; naar det kommer til Stykket, ville, enten vi vedtage en Indkomsskat eller ikke, dog nok de jydskke Jernbaner blive byggede, det er i det Mindste min Overbevisning, indtil jeg ser det Modsatte, og det af mange Grunde, som jeg ikke nu skal komme ind paa. Altsaa er nu Stillingen den, at den høitærede Minister lod os forstaa, at det dog, nok kunde være, at Regjeringen ikke vilde søge at udføre den Lov, i Genhold til hvilken Regjeringen selv har stillet Forslag paa Finansloven, og det, fordi den ikke opnaar at faae de nødvendige Pengemidler bevilgede paa den Maade, som nu Regjeringen just anser for den heldigste. Men det er jo et aldeles forskjelligt Tilfælde,

3die Februar.

som paa ingen mulig Maade kan sammenlignes med det af den høitærede Finansminister fremhævede.

Klein: Maaffe jeg først maatte, navnlig ligeoverfor det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), bemærke, at jeg aldeles ikke har udtalt nogen Mening om, hvorvidt det i det her omhandlede særlige Tilfælde vilde være tilstedeligt at undlade, at bygge de vestjydskke Jernbaner, efter at der paa Finanslovens Udgiftsside har været opført et Beløb til Udførelse af en forudgaaende Lov. Derom har jeg aldeles ikke udtalt mig, lige saa lidt som jeg har udtalt Noget om, hvorledes man skulde afgjøre Spørgsmaalet i lignende Tilfælde. Jeg har meget snarere i mine tidligere Uttringer udtalt som min Formening, at, naar der virkelig forelaa en almindelig Lov, som paahød en vis Foranstaltningss Udfoerelse, og Udførelsen af denne Foranstaltning blev umulig paa Grund af særlige Omstændigheder, var der Opfordring fra Regjeringen til at søge hin almindelige Lov forandret. Et ganske andet Spørgsmaal, hvorom jeg ikke har udtalt mig og heller ikke nu agter at udtale mig i dette Dieblif, er det, hvorvidt der maatte kunne gjøres Ansvar gjældende mod Regjeringen, fordi den ikke har efterkommet en Lov, der paahød, at Noget skulde gjøres, og heller ikke har sørget for i Tide at faae Lovens Paabud i den Henseende forandret ved en anden Lov. Hvad jeg alene har udtalt mig om, var den Sætning, der blev stillet frem saa skarpt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, og som derefter blev tiltraadt, som det forekom mig, af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen), den besjendte Sætning om Finanslovens store Betydning, eller, som det ærede først nævnte Medlem nylig hævdede, dens Overherredomme over andre Love. Det var denne hans bestemte Mening, som jeg tilod mig at møde med en Udtalelse i al Beskedenhed af min Opfattelse af dette Spørgs-